

Ρεττ 196/1

Α Κ Ο Λ Ο Υ Θ Ι Α

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

Μ Ο Δ Ε Σ Τ Ο Υ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Συγγραφέϊσα μὲν παρὰ Ἀγαπίου Μοναχῆ τῷ Κρητῷ, ἠδὲ τύποις ἐκ-
δοθεῖσα δι' ἀδείας τῷ Παναγιωτάτῃ καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κυρίαι κυρίαι

Γ Ρ Η Γ Ο Ρ Ι Ο Υ

Καὶ δι' ἐξόδων καὶ ἐπιμελείας τῷ Παναγιωτάτῃ ἐν Ἱερομονάχοις κυρίαι Θεοδο-
σίαι Προηγμέναι τῆς κατὰ τὸ Ἀγιώνυμον Ὄρος Ἱερᾶς καὶ
Σεβασμίας μονῆς τῷ Σταυρονικήτῃ, τῷ καὶ Ἐπιτρό-
πῳ τῆς κοινότητος χηματούχου,

πρὸς χεῖρην καὶ ὠφέλειαν τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει.

α.ω.θ'.

Δεκεμβρίου ἢ Μνήμη τῆ Ἁγίης Ἐνδόξης Ἱερομάρτυρος Μόδεσε, Πατριάρχου
Ἱεροσολύμων τῆ Θαυματουργῆς.
Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ Ἰσῶμων εἶχ. δ'. Ἦχος α. τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Ὡς Ἀθλοφόρον σε μέγαν Πάτερ γινώσκοντες, ἢ Ἱεράρχην Θεῶν τῆς Σιών τῆς
ἀγίας, ὅθον κατὰ χρέος πίσει τὴν σὴν, ἐκτελέμων πανήγυριν διὸ μὴ παύσῃ πρεσβού-
ων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων ταύτην Μόδεσε.

Σὺ τῶν Ἀγγέλων ὑπάρχεις τὸ ἀγαλλίαμα, Ἀρχιερέων δόξα, ἢ Μαρτύρων ἀκρό-
της, Μόδεσε τρισμάκαρ διόπερ τὴν σὴν, τὸς γεραίροντας ἄθλησιν, ἢ ἐκτελέντας τὴν
μνήμην ἀσματικῶς, πάσις νόσῃ ἐλύθῃρωσον.

Τὰς συνελθόντας ὃν πίσει τῷ ἱερῷ σου ναῷ, ἢ πανυχίοις ὕμνοις ἐκτελέντας σὴν
μνήμην, κινδύνων ἀνωτέρως σαῖς πρὸς Θεόν, ἱεραῖαις ἀναδείξον, Ἱεραρχῶν ἢ Μαρτύ-
ρων ἢ καλλωνῆ, Μόδεσε ἀξιοθαύμασε.

Τῶν ὑρανίων τὰ κάλλη κατοπτριζόμενος, τῶν ἐπὶ γῆς ἑβέντων, εἰς ἕδον ἐλογίσω ὅ-
θον ἢ ἀνέπτυς χαρμονικῶς, ἔνθα Φῶς τὸ τρισήμιον, ἢ ἐκομίσω τῶν πόνων τὰς ἀ-
μοιβὰς, Ἱερόαθλε μακάριε. Δόξ. ἦχ. β'.

Τὸν Φωστῆρα τὸν Θεολαμπῆ, τὸν τῆ κόσμου λύχνον, ἢ τῆς Ἱερουσαλήμ τὸν τρισ-
μέγιστον πρόεδρον, Μόδεσον ὀφημισῶμεν μετὰ Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβῶν
τὸ σέφος τῆς ἀφθαρσίας παρὰ τῆ μόνης Θεῆ, ἢ πρεσβύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ γυν, Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Εἰς τὸν Στίχ. εἰχηρὰ προσόμοια Ἦχ. β'. Οἶκος τῆ Εὐφραθᾶ.

Χρῆσματι ἱερῷ, ἢ αἵματι ἀγίῳ τὴν Ὁρθόδοξον πίσιν, Μόδεσε τῆ Κυρίῃ, ἐσῆριξας
πανόφθιμε. εἰχ. τίμιος ἐναντίον Κυρίῃ.

Τῆς Ἱερουσαλήμ, τῆς ἄνω ἢ τῆς κάτω, ποιμήντε ἢ οἰκῆτωρ, τῆ βίβ σου ἀκτίσι, Μόδεσε
ἀναδεδείξαι.

Οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε.

Λύτρωσαι τῶν δεινῶν, κινδύνων ἡμᾶς πάντας, Μόδεσε δυσωπῆμον, ὡς ἄριστος προσά-
της, ἡμῶν ἢ Φύλαξ ἄγρυπνος. Δόξ. ὁμοιον.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, τὸν ἕνα Θεὸν μόνον, ἐδίδαξας πιστεύειν, ἢ ὑπὲρ τέτου πάτερ, τὸ
αἷμά σου ἐξέχεας.

καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκ.

Οἶκος τῆ Εὐφραθῆ, ἡ πόλις ἡ ἀγία, τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, σὺτρέπισον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ θεῖον τίκτεται.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος δ'.

Ὅσιος τὸν βίον σε διαπεράσας σοφῆ, ποθήσει κεκόσμησται Ἱεροσούνης Φαιδρῶ, Ἱερόαθλι Μόδεσε ὄθων ἡ ἀκαθάρτης προθυμώτατα πάτερ, νῦν ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ συναγάλλῃ, πρεσβύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν εὐφρομένων σε.

Καὶ νῦν Θεοτοκ. ἡ ἀπολύσις.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ Ἰσόμεν εἰχ. ἡ ἤχος δ' ὡς γενναίων ἐν μάρτυσιν.

Ἐν Φωναῖς ἀλαλάζωμον, ἐν ᾠδαῖς εὐφρονησῶμον, τὸ σέπτον κερήμελον τῷ Θεῷ ἡμῶν, Πατριαρχῶν τὸ θεασάρισμα, Μαρτύρων τὸ καύχημα, ἡ παθῶν ἐκμειωτήν, τῶν δαιμόνων ἀντίπαλον, ἡ συνόμιλον, τῶν ἀγίων Ἀγγελῶν, τῆς τε ἄνω ἡ τῆς κατὰ Σιών δόξαν, τὸν θεῖον Μόδεσον σήμερον. Δίς.

Ἱερέων ὁ σύλλογος, μοναζόντων τὸ σύστημα, δότε εὐφρονησῶμεν θεοῖς ἄσμασι, τὸν Ἱερόαθλον Μόδεσον, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, τῶν πιστῶν τὴν καλλονήν, ἡ τὸν εὐλογοῦν τῆς πίστεως τὸν ἀνεράδαντον, τὸν φυλάττοντα πάντας ἐκ παντοίων, νοσημάτων ἡ ποικίλων, βροτῶν ἡ κτήνη ἐκ θλίψεων. Δίς.

Τὸν ποιμένα τὸν ἄριστον, Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, τὸν Ἱερομάρτυρα θεῖον Μόδεσον, ἀσματοικῶς ἀνομνήσωμεν, βωάντες γηθόμενοι, ἡμῶν σκέπη κραταῖα, μὴ παρίδῃς τῆς δόξης σε, ἀλλὰ πρόφθασον, ἐξελέσθαι κινδύνων σὲς ἰκέτας, ἡ παντοίας ἀλγηθόνορος, τῆς ἐκτελέσαντας τὴν μνήμην σε. Δίς.

Ἱερέων ἐν χρίσματι, ἡ μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προσήγαγεσ τελεώτατα, σαυτὸν ὡς θυμία εὐπροσδεχτον, αἰδοίμε Μόδεσε, Ἱερέων ἡ κρητίς, ἡ ἡμῶν τὸ προσφύγιον τῶν τελευτῶν σε τὴν πανσέβασον μνήμην ἐτησίως, ἡ τιμῶντων θεοῖς ὕμνοις, τῆν Φωταυγῆ ἡ πανσέβασον. Δίς.

Δόξα ἡχος β'.

Δότε Φιλομάρτυρες πάντες τὸν Χριστῷ Ἱερομάρτυρα Μόδεσον ὕμνοις τιμήσωμεν τῶν γλαυπεράνων τὰς ἀπειλὰς ὡς οὐδὲν λογισάμενος, καρτερίᾳ τὸν ἐσφανον παρὰ Χριστῷ ἐκομίσατο, ᾧ ἡ νῦν παριστάμενος, πρεσβύει ἀπαύτως ὑπὲρ τῶν πίσει ἡ πόθῳ τελευτῶντων.

των

των τὴν ἱερὰν αὐτῆ, ἡ πανσέβασον ἀθλήσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. Παρῆλθεν ἡ σκιά τῶ νόμου ἡ τῆς ἐσότης, ὅταν βάλει.

Ἐσ.δος Φῶς Παρόν ἡ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελοῦθῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσει. Γῆρας γὰρ τίμιον, ἡ τὸ πολυχρόνιον, ἐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐσι φρόνις ἀνθρώποις, ἡ ἡλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, ἡ ζῶν μεταξύ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠεπάγη, μὴ κακία ἀλλ' ἀξία, σύνεσι αὐτῆ, ἡ ὄλιος ἀπατήσι ψυχῆν αὐτῆ Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαρτοῖ τὰ καλὰ, ἡ ζήμβασμος ἐπιθυμίας, μεταλλάσσει νῦν ἄκακον. Τελεωθῆς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνος μακρῶς. ἄρεσῆ γὰρ ἦν Κυριῷ ἡ ψυχῆ αὐτῆ διὰ τὸτο ἔσπεύσεν ἐκ μέσων πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, ἡ μὴ νοήσαντες, μὴδὲ θύντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοῖστον, ὅτι χάρις ἡ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτῆ, ἡ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιον ψυχῆ ἐν χειρὶ Θεῷ, ἡ ἐμὴ ἀψιγται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήσκει, ἡ ἐλογίσθη κακωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, ἡ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντριμμα. Οἱ δὲ εἶσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, ἡ ὀλίγα παιδεύθοντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτῆς, ἡ εἶσεν αὐτῆς ἀξίως ἑαυτῆ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνοθήρῳ ἐδοκίμασεν αὐτῆς, ἡ ὡς ὄλον ἀρρωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτῆς, ἡ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψει, ἡ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, ἡ κρατήσσει λαῶν, ἡ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὲς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσσει ἀλήθειαν, ἡ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμαῶσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσιοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τοῖς Ἐκλεκτοῖς αὐτῆ.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰ δὲ λέγει Κύριος, πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, ἡ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς, ἡ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀνεξῆ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσιν τῆς μάρτυρας αὐτῶν, ἡ δικαιοθήτωσιν ἡ ἐπάτωσιν ἀληθῆ. Γίνεθέ μοι Μάρτυρες ἡ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ἐν ἐξελεξάμην. Ἴνα γνῶτε ἡ πισθῶσῆτέ μοι, ἡ συνήτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, ἡ μετ' ἐμὲ ἐκ ἔσται ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ἡ ἐκ ἐσὶ παρ' ἐμὲ ὁ σωζών. Ἐγὼ ἀνήγγειλα ἡ ἔσσωσα ὠνειδίσα, καὶ ἐκ' ἦν ἐν ὑμῖν ἄλλοτεριος. Τρεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ

Μάρ

Μάρτυς κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξα-
 ρέμνος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; οὕτω λέγει κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρεύμνος
 ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἤχ. α.

Ἱερομάρτυς μόδεσε ἔνδοξε τῆς ἀγάτης τῆ Χριστῆ σε ἐ πύρ, ἐ μάσιγες, ἐδὲ ζήφος χω-
 ρίσου ἰσχυσαν ἀλλ' ἀνδρείως ἐν μέσῳ τῆ σαδὶε τὰ τῶν ἐδώλων σεβάσματα κατέ-
 σρεψας θεόφρων ἐκτενῶς οὖν πρεσβύων μὴ παύση ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μαρτυρικοῖς πόνοις ωραίοις, καὶ Ἀρχιερατικοῖς χρισθεῖς χρίσμασι, δοχεῖον τῆς ὑ-
 περφῶτε ἐδείχθης Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ τὸ αἷμά σε προθύμως ἐξέχεας Μόδεσε πανδύ-
 Φιμε διὸ ὡς παρ' αὐτῆς τρίπλοκον ἀμαράντινον ἐσφανον λαβῶν, καὶ παρήρησιαν ἔχων,
 πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν ἀειτέβασον μνήμην σε. δ' λιτῆς.

Ἀγγελικὸν βίον ἐν γῆ ἐπιδειξάμενος Ἱερομάρτυς μόδεσε, ψήφῳ Θεῷ τὴν ποιμα-
 τικὴν ῥάβδον ἀνεχειρίσθης, καὶ ἐν καθέδρᾳ Ἀρχιερέων καθίστας, τὸν Κύριον τοῖς ἐν-
 θεοῖς ἔργοις σε ἐδοξασας, διόπερ κατανήσας εἰς μάνδραν ἐράνιον, ἐνθα ὁ πρῶτος
 ποιμὴν, καὶ μέγας Ἀρχιερεὺς, ἀπαύτως τὴν ὑμνωδίαν αὐτῷ ἀναπέμπων, εἰρήνην τε καὶ
 κινδύνων ἀπαλλαγὴν τοῖς ὑμνωταῖς σε βραβύβεις ταῖς πρεσβείαις σε. πλ. β'.

Τῷ ἰσῷ τῆ ἁγίῳ Πνδύματος, Ἱερομάρτυς μόδεσε ἡ ψυχὴ σε πτερωθεῖσα, τῶν αἰ-
 κισμῶν διέπλευσον ἀβρόχως τὸ χαλεπὸν κλυδώνιον, καὶ περιχαρῶς κατέλαβε λιμέ-
 νας τῆς ἐπεραίνης ὁθεν παριστάμενος τῷ θρόνῳ τῷ δεσποτικῷ, πρέσβυε ὑπὲρ ἡμῶν
 τῶν ἐκ πόθῳ τελάντων τὴν ἀειτέβασον μνήμην σε, τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων ῥυσθῆ-
 ναί, καὶ τυχεῖν τῆς ἀνω δόξης, εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις σε. Δόξ. ἤχ. πλ. α.

Ἡ παμΦαῖς σε σήμερον ἀνέτειλε μνήμη μόδεσε, ὡς ἡλίου τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύτως
 δαδαχεῖ τὰ λάματα, νόσος ἀποσοβῆσα ἀνθρώπων, καὶ πάθη κτηνῶν θεραπεύουσα, ἰκέ-
 τῶε ἐν αἰῶνι ὡς ἱατρῆς, παρρηκῶς τῷ θρόνῳ Χριστῆ τῆ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ
 μέγα ἔλεος. Ἀπόσ. εἰς τὸν εἰχ. ἤχ. β'. Ὅτε ἐκ τῆ ζύλης σε νεκρὸν.

Σκιδῶς ἐκλογῆς σε προῖδων μάκαρ ὁ ἐτάζων καρδίας, καὶ βλέπων κρύφια, ἄζων καθέση-
 κε παιμένα θείας Σιών, ἣν πανσόφως κατήρδυσας διδάγμασι θείαις, καὶ καρπὸν σωτηρί-
 ῳν αὐτῶν ἐξήνεγκας, μόδεσε τῆς πίσεως ὄντως, καὶ τῷ αἵματί σε προθύμως, τέλος ἀπε-
 σφράγισας θεόσφει. εἰχ. Δίκομος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει.

Δόξτε Ἱερέων ἡ πληθύς, καὶ Ἀρχιερέων οἱ δῆμοι, Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, ἄσμοσι τι-
 μῆσωμον τὸν Ἱεράρχην Χριστῆ, τὸν τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ νίκης λαβόντα, ἐσ-
 φανον ἀκήρατον, παρὰ Χριστῆ τῆ Θεῷ, ἔπερ παρρηκῶς νῦν τῷ θρόνῳ, νέμει δαψιλῶς τὰς

ἰά-

ἰάσεις πᾶσι, καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

εἰχ. οἱ Ἱερεῖς σε Κύριε ἐνδύσονται.

Οἶκον ἀπετέλεσας σαυτὸν, Πνδύματος ἁγίου τρισμάκαρ, καθάρας σε τὴν ψυχὴν, καὶ
 τῷ θεῷ χρίσματι Ἀρχιερεὺς γενωνός, ποδηγέτης τε ἔνδοξε καὶ ἡ προσάτης, τοῖς
 ἐπιτελεῖσιν σε τὴν θεῖαν ἄθλησιν, αἰτήσαι παρμάκαρ δοθῆναι, λύσιν τῶν δεινῶν σαῖς
 πρεσβείαις, καὶ ἀμαρτημάτων τὴν συγχώρησιν.

Δόξ. ἤχ. γ'.

Σήμερον ἡ Φωταυγῆς ἀνέταλε μνήμη σε τρισμέγιστε Ἱερομάρτυς μόδεσε, Φωτίζουσα
 τὰς τῶν πιστῶν διανοίας, ταῖς μαρμαρυγαῖς τῶν θαυμάτων σε ἐν' ἡ τῷ παντέπτῳ
 σε συναθροισθέντες τεμένει, κατ' ἐκτελέσασιν κρᾶζοντες, λύσον ταῖς σαῖς ἰκασίαις τὰς
 συμφορὰς τῶν πταισμάτων, τῶν ἀνυμνῶντων σε πόθῳ πανδύΦιμε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκ. οἶον βέλει, ἡ τῆς εορτῆς

τὸ ἀπολυτικίον ζῆτε εἰς τὸν μικρὸν ἔσπερινόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ Καθίσματα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκείσως.

Σὲ τὸν σωτήρα ὀλικῶς ἀγαπήσας, τὸν ἐν τῷ ζύλῳ διὰ σε ταυθῶντα, τῆς τυραννῆ-
 τας ἠνεγκας ἐσθῆρῆ καρτερῶς, πλάνην τὴν καχέσπερον, νενεκῶς ἀποκλίνας. ὁθεν
 μόδεσε καὶ αὐτὸς σε δοξάζει, ἐν βρανοῖς ἀζῆως καὶ ἐν γῆ διὸ καὶ σκέποις τῆς σε εορτά-
 ζοντας.

Δόξ. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκ.

Οὐ σιωπήσομεν αἰεθ θεότοκε, τὰς δυνασίας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. εἰ μὴ γὰρ σὺ προ-
 ἴσασο πρεσβύουσα, τίς ἡμᾶς ἐξῆύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἡμᾶς
 νῦν ἐλοῦθῆρες; ἐκ ἀποσῶμων Δέσποινα ἐκ σε σεβῆς γὰρ δάλης σφῆζεις αἰεθ ἐκ παντοῖ-
 ῶν δεινῶν.

ἕτερον ἤχ. α. τὸν τάφου σε σωτήρ.

Ἐκπλήττει πάντα νῦν, τῶν Μαρτύρων τὸ θαῦμα, πῶς ἰσχυρον ἡ σὰρξ, ἐνεγκέν Φρι-
 κτὰ πάθη ἐν πᾶσι δὲ διέσρεψας, σὺ ἐσθῆρῆ ὡς τις ἄσπερος, ὄντως Μόδεσε, ἰχὺν λα-
 βῶν ἀπὸ ὕψους, κατόμμεγεθῆν τῶν δριμυτάτων βασάνων διὸ σε δοξάζομεν.

Δόξ τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τῷ δεσπότην δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χά-
 ρος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας ἀμαρτω-
 λῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταῖα προσάσια, καὶ σώσεις τοὺς δούλους σε.

ἕτερον μετὰ τὸν Πολυέλεον. Θείας πίσεως.

Πᾶσαν εὐφρανας, Ἱερωσύνη, καὶ σὺ σῆματι, τὴν ἐκκλησίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, γὰρ
 τὸ χρίσμα σοι δεδοται, καὶ τὸ σὸν αἷμα ἐν ταύτῃ ἐξέχεας. Παύλου μέτοχε,

Χρι-

Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτοσε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξ. τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας Φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γονόμενος, ἐν τῇ γαστρὶ σε ἄλλα Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμήμενος, ὁ μετὰ τόκον μητέρα Παρθένου σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου Φυλάξας Πανάμωμε, μόνος Κύριος αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτοσε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ ἁ. ἀντίφωνον τῆ δ' ἤχη.

Προκείμενον. ἤχ. δ'.

Δίκαιος ὡς Φοινὴ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιβάνῳ πληθυνθήσεται
στῆχ. Πεφυτωμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον εἰς Ἱεράρχην ὁ Ν'. Ψαλμός.

Δόξ. ἤχ. β'. ταῖς τῆ Ἱεράρχε.

Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτοκίε

Εἶτα εἶχ. Ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε. Ἰδιόμελον ζῆτει ἐν τῇ
Λιτῇ οἶον βέλαι. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σε τὸ Κύριε ἐλέησον. β'. ἔλεει ἢ οὐκτιμοῖς.

Εἶτα ὁ κανὼν τῆς ἡμέρας, ἢ τῆ Ἁγίῃ ἤχ. πλ. β'.

Κύματι Θαλάσσης εἰς ἡ. ἢ εἰς 5'.

Στόματι πηλίνῳ, ἢ γλώσῃ γεῶδει, σὲ τὸν Ἰσαγγελον, ὑμνεῖν ὀρμῶντι μοι Μόδεσε,
Φῶς ἐρανόθου, δυσωπῶ σε ταῖς πρεσβείαις σε, ἕξασράφωσας Φώτισον τὸν νῦν ἢ τὴν
καρδίαν μβ.

Υἴλιν Φθερομένην, ἢ ἕρεσαν δόξαν, ἢ κῶσμον σύμπαντα, ἢ κοσμοκράτορα παρε-
δραμιῶν ἀντὶ πάντων, τὸν Χριστὸν ἐκτίσω Μόδεσε, οὐ τρωθεῖς τῷ ἔρωτι ἀνθλι-
σας ἐξῆρώτατα.

Μέγας ἐν σημείοις, ἢ τέρασι ὠφθῆς πολὺς ἐν θαύμασι, ἢ περιβόντος, ὕδατι μό-
νω ἑκντίζων, ἢ ἰώμενος τῆς κἀμνοντας, βροτῆς σὺν τοῖς κτήνεσιν, ὡς λίαν συμπα-
θέστατος.

Γένος τῶν ἀνθρώπων βελόμενος σῶται ὁ ὑπεράγαθος, μήτραν ἐσκήνωσεν ἀπειρογά-
με παρθένε, καὶ ἰδὲ τεχθῆναι ἐρχεται, τῆτον προσκνήτωμον, ἐνδοξῶς γὰρ δε-
δόξασαι.

ᾠδὴ

ᾠδὴ γ'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὕδατων.

Μέλιων ἀναβαίνειν, εἰς μέγιστον ὕψος Ἱερωσύνης, νοκτὸς ἐπὶ τὰς θύρας τῆ Ἱερά-
τερ Ἐφθασας, ἢ προσδοχῆ ἐμμόνῳ σε ταύτας ἠνείφρας, θαυμασθεῖς τῷ ἐγχειρή-
ματι.

Ἐχριστέ σε, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἁγίον ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε, παρὰ τῆς σὲς μετόχως ἀγαλ-
λιάσεως ἔλαιον, ἢ μύρον θείης χρίσματος, ἢ ἐξεχύθη σε δαφιλῆς χάρις ἐν χεῖλεσι.
Ἐχθρὸς τῆς ἀοράτης, ἢ δράκοντας νοητῆς, τῇ δυνάμει τῆ Χριστὸ καταπατήσας,
ἢ βασιλεῖα τὸν ἔχθισον, ἢ σοβαρὸν τῇ χάριτι Σταυρῶ κατέβαλες, ἐναθλήσας καρ-
τερώτατε.

Ἰνα χωρίσης, ὄλην τὴν ἔλλαμψιν τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐσίλωσας τὸν νῦν σε, οἶα νεόσημ-
κτον ἐσοπτρον, ἢ τὴν ψυχὴν ἐλάμπρυνας Μόδεσε, ἐνδοξε ἀρετῶν, καθαρωτάτω Φωτί.

Ἡ σύλληψις ἀνθ πάθους, ἢ πρόσληψις ὑπὲρ λόγον Παρθένε τῆ τόκου σε προήλθε,
τὸ γὰρ Προφήταις θευλλέμων ὑπερφυῶς μυσηριον, ἡμῖν ἐπέφανε, λόγος τῆ Θεῶ
ὑπάρχων Θεός. Κάθισμα. ἤχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρεύσας τὸν βίον σε τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς ποιμῆν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρχης
σιπτός πανένδοξε Μόδεσε, αἵματι μαρτυρίε, ἑαυτὸν δὲ Φοινίξας ἄνω πρὸς τὰς αὐ-
λῶς μετετέθης χορείας, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν πάτερ ἱκέτοσε.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξω Δέσποινα τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, ἢ ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ γίῳ ἢ Θεῷ,
Κυρία Πανάχερατε, λύσον τὰς περιβάσεις τῶν εἰς σὲ προσερχόντων, σκιδάσον τὰς
ὀνείδρας, ἢ τὰ θράση Παρθένε τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δέλων σε.

ᾠδὴ δ'. τὴν ἐν Σταυρῷ σε θείαν κύνωσιν.

Ὁ ἐν ὑψίοις παριστάμενος τῷ Θεῷ νοερώς, ἢ σὺν Ἀγγέλοις ἄδων ὕμνον αὐτῷ τρι-
σάγιον, ἢ ἐν Ἱερά πρεσβυτέρων καθέδρῳ ἤνεσας τῆτον ἐν γῆ.

Ράβδω πυρίῃ τῶν δογμάτων σε, εἰδῶλων ἕτεμες τὴν πλάνην Ἱεράρχα, κυμαινομέ-
νην θάλασσαν, ὡς περ μωσῆς ἐρυθρὰν ὁ θεόπτης ἐνδοξε Μόδεσε, ἐξήγητὴν Ἱεροκήρυ-
κα, ἐρμηνεῖα σοφῶν τῶν Γραφῶν καθιστᾷ σε τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ταύτας τῷ λαῷ
ἐν συνέσει ἢ χάριτι ἀναπτύσσοντα.

Μεγαλοφῶνος προκηρύττεται προσδοκία ἐθνῶν, ἢ σωτηρία κόσμου, ὁ ὑπὲρ φύσιν τό-
κος σε, ἄχερατε ἀγνή, ἐν ὕμνων κόσμος ἅπας προσεστᾷζει Φαιδρῶς.

ᾠδὴ ε'. Θεοφανείας σε Χριστέ.

Ὁ πρὸ γονέσεως εἰδῶς, τὸ καθαρὸν ἢ ἅγιον τῆς ψυχῆς σε, ἢ πρὸ τῆ πλασθῆναι ἐν τῇ

μή-

μήτρα σε αγιάσας αγιε Μόδεσε, ως Προφήτην άλλον σαφώς, Τερεμίαν σε άγρυπνον ποιμένα, ή Φύλακα της Σιών όντας προβάλλεται.

Το προαιώνιον σε Φως, ή Φύση ή η της Αρχιερατώνης, Μόδεσε λυχνίαν ανεβίβασε, μέγα Φως τή κόσμω τυγχάνοντα, όπως ίδωσι διά σε Φως επηνώσεως οι άπεγνωσμένοι, ή Φέγγος επισροφής εκ των ειδώλων σοφέ.

Νόμοις Χειρή ακολουθών, τή ασθονών συμπαθώς επεσκέψω, ή πεπλανημένον επανήγαγε, τή νοσηνιάσω μάκαρ Μόδεσε, ή τή καταρραζεν αυθις άνήγειρας, και επανορθώτω ως γνήσιος ή καλός, ή μισθωτός άγ ποιμήν. Θεοτοχίον.

Εν θείω πνύματι προδιών, τήν εξ ήμων απαθώς σε πρόσληψιν, Ησαίας ανεβόα Κύριε γεηγορών τώ νόμω της χάριτος, τόν εκ γόνος μιν Αβραάμ, εκ της Ισδα δε Φυλής, κατά σάρκα Παρθένος άνού σωρής έρχεται τίκτετα.

Ωδή 5. τή βίβη τήν Θάλασαν.

Ροαίς τών αιμάτων σε, κατακλύσας θολερά, της ασβεβείας ύδατα, ως ποταμός ώραθης, τή δισεβή, άρδύλων συήματα τών πσιών Ιεράρχα μάκτος Μόδεσε.

Γρχία τή πνύματος τήν ψυχήν περιφραχθείς, της πονηρίας πνύματα ύπομονή κατεβαλες αίκισμών, ή νίκης διάδημα εκ Θεού έκομίσω Ιερόαθλε.

Ο βίος σε τίμιος ή ζωή θεοτερπή, ή Ιερός ό θάνατος, δεδοξασμένος έναντι τή Θεού, τρισόβιε Μόδεσε, Ιερέων ακρότις ή τή καύχημα. Θεοτοχίον.

Η ήζα εβλάσισεν, Ιεσσαί και εξ αυτής, ό προελθών Θεός ήμων, έλπίς Εθών άναπαυσις ή τιμή, ως πάλαμ προέφισεν Ησαίας, ενθέως φωτιζόμενος.

Κοντάχιον ήχ. γ. Η παρθένος σήμερον.

Γαχώβη μάκαρ σε, τή αδελφώ τή Κυρίε, άρετών διάδοχον, ως ή τή θρόνον ή τέλεος, εέφομω τήν θείαν χάραν σε ως ειδότες, κραζόντες μη ύπεριδης τής σής ίκέτας, τής τήν μνήμην σε τελάντας, Ιερέων ή Μαρτύρων Μόδεσε καύχημα. Ο Οίκος.

Τών Ιερέων τή έκλαμπρον κλέος, και τών Μαρτύρων τήν πάντεπνον δόξαν, δόστε πάντες εν ύμνοις τών ασμάτων πισοί Μόδεσον διΦημήσωμω τόν γάρ εκθρόν εκνικήσας βελίαν εν άθλοισ σептoίς, όμβρίζει ή μιν αντι αιμάτων Ιερών Ιαμάτων άκένωτα ρόβματα τοίς τελούσι τήν μνήμην αυτή τήν υπέρλαμπρον, ή βοώσι προς αυτόν μετά δεύσης προθυμίας ή πίσεως, χαίρει τών Ιερέων και Μαρτύρων Μόδεσε καύχημα.

Φέρει

Φέρει Μόδεσε παμμακάρα ή σόν τάΦον
Η τόντάΦον Φέρουσα γή τή Κυρίε.

Τώ αυτώ Μηνί ή. Αθλησις ή Θαυμάτων Διήγησις τή Αγίε Ιερομάρτυρος.

Μ Ο Δ Ε Σ Τ Ο Τ

Ι Χ Ι Λ Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Τ Ι Ε Ρ Ο Σ Ο Λ Υ Μ Ω Ν

Ουτος ό τή Θεού θαυμάσιος άνθρωπος, εγεννήθη, ή έμαρτύρησεν εις τόν καιρόν τών άπίστων ειδωλολατρών. νέος δε τήν ήλικίαν όντας, ήτον βοσκός βοδιών κατ' εκείνον δε τόν καιρόν, άπολιπών τόν βίον ό Πατριάρχης τών Ιεροσολύμων, ό Θεός λέγω Πλάτων, έσυναθροίσθη όλον τή πλήθος εις τήν Εκκλησίαν, ή κλείσαντες τās πύλας τή ναε, ή σφραγίσαντες επιμελώς, επείριμων έξωθεν, ποιόν Αρχιερέα ή ποιμένα θέλει τής έξυποσειή ό Θεός. διότι τοιαύτην καλήν συνήθειαν έχον, όπόταν ήθελαν γά χειροτονήσεν Αρχιερέα τες, όποιος ήθελον ήμπορέση να ανοίξη τās πύλας τή ναε διά προσούχης, εκείνον διθύς ως άξιον χειροτονήσαν. τότε λοιπόν, ως από θείας χάριτος οδγηθήεις ό Ιερός Μόδεσος, ήφθασεν εις τās πύλας τή ναε, και διθύς διά προσούχης, ή θύραις άνιχθήσαν, και ό Θεός Μόδεσος Αρχιερέος τή Θεού αποκατεσάθη διά τήν απλότητα, ή αγάπην, όπθ έχω εις τόν Θεόν, ή καθαρότητα. εδέετο δε τή Θεού καθεκάσθη να τή δοθή καμμία χάρις εις ώφέλειαν. ό Θεός λοιπόν, ό ποιών τή θέλημα τών φοβερμένων αυτόν, έχάρισε ή εις τόν δελόν τε πλεσιωτάτην δύναμιν εις τή να Ιατρού ή τή ζωα, και άκείσατε εξ αρχής τή πλήθος τών θαυμάτων τε. Ανή τις οικόδομος τήν τέχνην, εν καιρῷ θέρους, ζούζας τή βοδιά τε, ή βάνωντας φορτίον εις τή άμάξ, επήγαιεν εις τή άλών τε, ή δε φθονερός διάβολος θέλων τας να βάλη εις κόπον τόν δελον τή Θεού Μόδεσον, ταράζας τή βοδία εις τήν ζεάταν, τή έρριψεν εις τήν γήν ώσαν νεκρά, και ακίνητα, ό άνθρωπος λοιπόν κλαιώντας έφώναζεν. ό Θεός διά πρεσβειών τή αγίε Μόδεσε βοήθησον τής βοάς με. ή δε αγίος Μόδεσος γνής τή πνύματι τήν βλάβην τή σατανά ήφθασε δρομαίος, ή διά προσούχης έσύκασε τή βοδία, ή ανεχώρησε πηγαίνωντας δε όλίγον παρεμπρός, έπεσαν ή δούτερον. ή δε αγίος γνής

γνῆς τῷ πνεύματι, ἢ τότε ἐγύρισον ὀφλίωρα ὀπίσω, ἢ πάλιν ἐσύκωσε τὰ βόδια,
 ἢ ἔδεσε τὴν ζώνην, ὅπῃ ἐΦορῶσαι εἰς τὸν ζυγόν, ἢ λέγωντας τῷ ἀνθρώπῳ, ἄπελθε ἀ-
 δελφέ, ἢ πλέον μὴν φοβάσαι· δὲν ὑπόφερε τῆτο ὀπονηρός, ἀλλὰ τὸν δεσμὸν τοῦ
 ζυγοῦ, λογιάζωντας δεσμὸν ἢ ἐμπόδιον τῆς πονηρᾶς ἐνεργείας τε, ἐφώναζε κατὰ τῶ
 ἀγίῳ λέγωντας, ἀδικεῖς με Μόδεσε, διότι ἐδικός μιν εἶναι ἐττος ὁ ἄνθρωπος, ἢ ὅλος
 ὁ κόπος τε· ἐπεδὴ ἢ ὅσα μιν ἀρεσσὴν ἔκανε, ἢ τώρα ὅπῃ ἤλθες εἰς βοήθειάν του,
 ἔκαταφρονέθηκα ἐγώ· διότι εἰς ἐσὲ πισύσας, ἐμὲ ἀπαρνῆθη, ἢ ἐφάνη ἀχάριστος εἰς
 ὅσα τὸν ἐσυμβοήθησα πολλαῖς φοραῖς, ὅπῃ μὲ ἐπεκαλέεθι· ὁ δὲ ἅγιος Μόδεσος τὸν
 ἐπετίμησε λέγωντας· Φύγε διάβολε ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου, διότι ὁ ἐδικός σε τόπος, καὶ
 τὸ κατοικητήριόν σε, εἶναι τὸ ἐξώτερον σκότος· ἢ εὐθείως, διὰ μέσον τῆς ἐπιτιμήσεως
 τῶ δικαίου, ἔγινεν ἄφαντος ὁ διάβολος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. με τόσα δὲ σημεῖα, ἢ θαύ-
 ματα ἐδόξασαν ὁ Θεὸς τὸν ἅγιον, ὡσεὶ ὅπῃ τὸν ἔκαμε θαυμάσιον, ἢ ποθεινὸν εἰς ὅλους,
 ὅπῃ ἔκαταικῶσαν τὴν ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλήμ· περνῶντας λοιπὸν μίαν φορὰν διὰ μέσον
 τῆς πόλεως ὁ ἅγιος, κῆρεν εἰς ἕνα μέρος ἄνθρωπον τινὰ πτωχόν, τῶ ὁποῖοις τῶ ἐψό-
 φισον ἕνα μοχλὸν καλόν, ὅπῃ ἔχων ἐλυπεῖτο ἐν ἀπαρηγόρητα, ἢ ἔκλαιε· τὸν ὁποί-
 ον ἰδὼν ὁ ἅγιος εὐσπλαγχνίθι, ἢ διὰ προσδοχῆς τῶ ἀνέστητε τὸ μοχλὸν· ἔδραμε δὲ
 εἰς ὄλιν τὴν πόλιν ἢ φῆμι τῶν θαυμάτων τε, ἢ μερικὸν ἔλεγον, ἐκέينو, ὅπῃ ἦτον κῆ
 ἢ ἀλήθεια, πῶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπὸς μας εἶναι ἅγιος ἄλλοι ἔλεγον ὅχι, ἀλλὰ μάγος εἶ-
 ναι, ἢ διὰ μέσον τῆς μαγείας τε τὰ κατορθῶναι αὐτὰ, ἢ ἴσως εἶναι μαθητῆς τινὸς
 ἐπιτηδέου ἱατροῦ, ἀλλὰ πῶς νὰ τῶ ἐδόθη τὸ χάρισμα τῆτο ἀπὸ τὸν Θεὸν δὲν ἢ
 θέλαμεν τὸ πισύσῃ ποτὲ ἢ ταῦτα μὴν ἔλεγον οἱ ἀπλήθεροι, ἢ ἀσυλλόγιστοι· οἱ δὲ
 Φρονιμώτεροι ἔλεγον, πῶς ἀνίσως ἢ ἔτος δὲν ἦτον εὐσεβῆς, δὲν ἦθελον ἀνοῖξῃ ὁ Θεὸς τὴν
 Ἐκκλησίαν διὰ μέσον τε· εἰς τῶ ὁποῖοις πάλιν ἀντέλεγον οἱ ἐναντιώμενοι· ὅτι ἀνίσως
 ἢ καθὼς λέγετε εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἔτος δίκαιος, ἢς ἔλθῃ μαζί μας ἐκεῖ ὅπῃ κατοικ-
 αὶ ὁ μεγαλώτατος δράκων, ἢ ἂν τὸν Φονδύθῃ διὰ προσδοχῆς, θέλομεν πισύσῃ πῶς
 ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔλαβε τὴν χάριν νὰ κἀνῃ τοιαῦτα θαυμάσια· ὁ δὲ ἅγιος ἀκέσας τοῦ
 λαοῦ τὴν Φιλονεκίαν, εὐθὺς ἐπήγον εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον, ἢ τὸσον τὸν ἐδόξασαν ὁ
 Θεὸς, ὡσεὶ ὅπῃ ὅλος ὁ τόπος ἐσείετο ἢ ἔτρεμε διὰ μέσον τῆς προσδοχῆς ὄλον λοιπὸν
 τὸ πλῆθος ἐξῆς, ἢ βλέπωντας, αὐτὸς ἐσήκωσε τὴν ῥάβδον τε, ἢ εὐθὺς ἐνεκρώθη ὁ
 ῥῥος, ἢ ἐτρόμαξαν οἱ παρόντες, ἢ εὐθὺς ἐπίσῶσαν εἰς τὸ ὄνομα τῶ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ὅλοι τῶς μέγαν ἀνεκέρυζαν τὸν αὐτῶ δέλον Μόδεσον· αὐτῇ ἢ φῆμι, ἔ-
 φθασε ἢ ἔως εἰς τὴν ἀκοῆν τῶ βασιλείως, ὁ ὁποῖος ἢ με ὄλον ὅπῃ ἦτον ἀσεβῆς, καὶ
 ἐσπῆ-

ἐσπῆδαζε κατὰ πολλὰ νὰ κακοποιῇ τῶς Χριστιανῶς, τότε ὅχι μόνον δὲν ἐθυμῶθη,
 ἀλλὰ ἢ ἐξεπλήτετο, ἢ ἐθαύμαζε τὸν ἅγιον· οἶδε γὰρ ἢ πολέμιος θαυμάζει ἀν-
 δρός ἀρετῆν· τὸ ὁποῖον ἔπαθε ἢ ὁ βασιλεὺς τότε, ἀγκυαλὰ ἢ ὑπερον ἀπὸ παρακί-
 σιν τῶ Σαταναῖ ἐμῆλε νὰ τὸν τιμωρήθῃ, διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ μάρτυρα τῶ Χριστοῦ· ἀπῶ-
 σαντες δὲ ὁ λαὸς, πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν ἐκακοποίησε τὸν δίκαιον, ἀνδρὸφῆμον μετὰ
 παρηρησίας, ἢ ἐδόξαζον τὸν ὕψιστον Θεὸν· ἀλλὰ ἀκέσατε, ἢ ἕτερον θαῦμα· κάποια γυ-
 νὴ χήρα, ἔχωντας πέντε ζιζυγάρια βόδια, τὰ ἤλθε κακῆ, ἢ μεγάλη ἀθῶνεια· ἢ γυναῖκα
 δὲ ὄντας χήρα, ἢ τὸ χειρότερον πτωχῆ, ἢ μὴ ἔχουσα ἄλλην κυβερνήσιν, ἐλυπε-
 το ἢ ἐθῆναι ἀπαρηγόρητα, ἔτρεχε λοιπὸν εἰς τῶς Ἐκκλησίας, ἢ ἐδέετο ὅλους τῶς
 ἀγίους, νὰ τὴν βοήθῶσαν εἰς τὴν συμφορὰν τῆς, ἢ μὴ εὐρίσκειτα βοήθειαν, ἔδραμεν
 εἰς τῶς ἀγίους Ἀναργύρους Κοσμάν καὶ Δαμιανὸν λέγουσα, ἅγιοι τῶ Θεῷ ἐλεήσατέ με
 τὴν ἀμαρτωλήν, διότι διὰ τῶς ἀμαρτίας μιν κινδυνεύουσι βόες μιν νὰ χαθοῦν. ἐφά-
 νη τῆς λοιπὸν εἰς τὸν ὕπνον τῆς ὁ ἅγιος Κοσμῆς, καὶ ἐπέτῆς, ὡ γυναι, εἰς ἡμᾶς δὲν
 ἐδόθη αὐτὸ νὰ ἱατρεύωμεν τὰ ζῶα, διότι αὐτῇ χάρις ἐδωρήθη παρὰ τῶ Θεῷ Μο-
 δεσῶ τῶ μεγάλῳ Ἀρχιερεῖ τῶν Ἱερουσαλῦμων, ἢ ἂν ὑπάγῃς εἰς αὐτὸν θέλει ἱατρεύ-
 σῃ τὰ βόδια σε· ἐκένη δὲ ἐξυπνήσασα, εὐθὺς ἔτρεχον ἀναζητῶσα τὸν μέγαν Μόδε-
 σον, ἢ μὴ εὐρίσκειτα αὐτὸν, διότι ἔκατοῖκα μακρὰν ἀπὸ τὰ Ἱερουσόλυμα, ἐδέετο με
 θερμότητα πίσεως νὰ τῇ Φανερωθῇ ὁ ἱατρός· ἐφάνη τῆς λοιπὸν ἐν μιᾷ τῶν νυκτῶν
 εἰς τὸ δραμῆ τῆς ὁ μέγας Μόδεσος λεγωντάς τῆς, διὰ τὶ ὡ γυναι θρῖνωεις κατὰ πολλὰ;
 ἐγὼ ἐμμοὶ ὁ Μόδεσος, ὅπῃ ζητεῖς ἢ ἀκέσας τὴν προσδοχῆν σε ἤλθα διὰ νὰ σε ἱα-
 τρεύω τὰ βόδια σε, ἀλλὰ ἀκέσον με, ἢ εὐθὺς ὅπῃ σηκωθῆς, κόψαι κάποιον μέρος ἀ-
 πὸ τὰ σιδηρὰ ἐργαλεῖα ὅπῃ ἔχεις, ἢ λαβῶσα τὰ κομμάτια, πήγαινε εἰς κάποιον
 τόπον, ὅπῃ λέγεται Λαγυλῶς ἢ ἐκεῖ εἶναι ναὸς τῶ Ἀρχιερατῆγῳ Μιχαὴλ, ἔμπρο-
 δον τῆς κόγχης τῶ ὁποῖοις ναῦ, κατοικῶ κάποιος ἄνθρωπος Εὐσάθιος λεγόμενος, ὁ ὁ-
 ποῖος ὄντας τεχνίτης ἐπιτηδέος, θέλει σε κάμη σαυρὸν, τὸν ὁποῖον λαβῶσα φέρε εἰς
 τὸν οἶκόν σε, ἢ κρεῖζαι ἐπὶ τὰ ἱερεῖς, ἢ ἢς κάμην ἀγρυπνίαν εἰς τὸν οἶκόν σε, ἢ τὴν
 ἡμέραν ἢς λειτουργῆσεν ὁμῆ, ἢ ὑπερον ἢς ἀνάψῃ κηρῖα, ἢ λαβόντες τὸν σαυρὸν οἱ
 ἱερεῖς, ἢς τὸν ἀλείψῃν με λάδι, ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ λάδι, ἢς θραντίσῃν τὰ βόδια, καὶ
 εὐθὺς διὰ τῶ ὀνόματος τῶ Χριστοῦ, ἢ τῆς ἐμῆς ἐπικλήσεως, θέλει Φύγη ἀπ' αὐτὰ ἢ ἀ-
 θῶνεια· ταῦτα ἢ γυνὴ διδαχθεῖσα ἀπὸ τὸν ἅγιον, ἔκαμε καθὼς τὴν ἐδίδαξε, ἢ ἱα-
 τρεῦθησαν τὰ βόδια τῆς, ἢ ἐργάζοντο ἀνεμποδίως, ἢ πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν,
 ὅπῃ ἔδωκε τοιαύτην ἐξουσίαν εἰς τὸν δέλον τε Μόδεσον ἔπαυσε δὲ, ἢ ἢ φανῆθη κατὰ
 βλά-

βλάβη τῶν Ἑλλήνων ἢ μάγων ἢ δυνεῦνοντο νὰ βλάβουν τὰ σπήτια τῶν πιστῶν, ὅ-
 πῃ ἐπρόσφεραν εἰς τὴν δύναμιν ἐκείνη τῆ θαυμαστῆ σαυρῆ· ἀλλὰ ἢ τῶρα ὁποῖος μετὰ
 πίσεως ἐοργάσῃ τότε τῆ ἀγίῃ τὴν μνήμην, ἢ κατασκοπία Σταυρὸν κατὰ τὸν προει-
 ρημάτων τρόπον, ἢ κἀνὴ καθε χρόνον τὰ προγεγραμμένα, θέλει Φυλαχθῆ ὁ οἶκος τε,
 ἢ ὅλα τε τὰ ζῶα ἀβλαβῆ, διὰ τῆς χάριτος τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ πᾶ-
 σαν διαβολικῆν, ὠνεργεαν, ἢ ἀνθρωπίνην βλάβην· ἢ ἐκείνῳ δὲ τῷ καιρῷ, ὅπῃ ὁ μέ-
 γας ἔτος Ἱεράρχης Μόδεσος ἔκανε τὰ τοιαῦτα παράδοξα ἐν Ἱερουσόλυμοις, διατρέ-
 χουσα ἡ Φήμη τε πανταχῆ, ἔφθασε πάλιν ἢ ἕως εἰς τὸν βασιλεῖα ὁ δὲ ματαύφρων βα-
 σιλεὺς ἀκάσας, εἶπον εἰς τὸς στρατιώτας, ἕως πότε νὰ ὑποφέρωμεν τὰς μαγείας τῆς τῆ
 ἀνθρώπων· ἀπελθόντες λοιπὸν ζητήσατε, ἢ εὐρόντες Φερέτε τον εἰς ἐμὲ, ἢ ἐγὼ μὲ πολ-
 λῶν λογίων βασάνης θέλω ἐλέγξῃ ταῖς μαγείαις τε· οἱ στρατιῶται λοιπὸν ἀπελθόντες,
 ἤβραν τὸν ἅγιον, ἢ πιάσαντες αὐτὸν ἐπήγαυαν εἰς τὸν βασιλεῖα ἢ εἰς τὸν δρόμον τὸν
 ὑπήντησαν ἕνας ἱερεὺς, ἢ τῆ ἔπιτε δεόμενος, ἐλέησόν με πάτερ, ὅτι τὰ βόδια μὲ πάν-
 τοτε φοφῶν, ὁ δὲ ἅγιος τῆ ἔπιτε· βλέπετε με δεόμενον πρὸς βασάνης ἀπερχόμενον, ἢ
 μὲ ζητᾶς βοήθειαν; ὁ δὲ πάλιν ἐδέετο· σπλαγχνισθεὶς ἔν αὐτὸν ἔπιτε τε, ἀπελθε, ἢ
 ἐν τῷ ὀνόματι τῆ Κυρίῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, κάμε τὸν τύπον τῆ τιμῆς Σταυρῆ ἢ κά-
 λησον αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆ ἀμαρτωλῆ Μόδεσος, ἢ θέλει ἦσθαι εἰς βοήθειαν, ἢ
 σύσασιν τῶν βωδίων σε, ἢ ἐγὼ μὲν πηγαῖνα νὰ θανατωθῶ, ἢ ἐσὺ ἐὰν τιμήσης τὴν
 ἡμέραν τῆς τελειότης μου, θέλω ἦσθαι πάντοτε μαζί σε, ἢ νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Θεὸν διὰ
 βοήθειάν σε· οἱ δὲ στρατιῶται βλέποντές τον πῶς ἀργοπορεῖ εἰς τὴν σωμοιλίαν τοῦ
 ἀνθρώπου τὸν ἔδεσαν, λέγοντες, εἰς τὸν βασιλεῖα ἐπροσάχθιμον νὰ σὲ ὑπάγωμεν,
 σπῆδαζε λοιπὸν διὰ νὰ μὴν κινδυνεύσωμεν ἢ ἡμεῖς διὰ λόγους· φθάνωντας δὲ εἰς τὸ
 βασιλικὸν κρητήριον, εἶπον ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἅγιον ἀπὸ πῆ σὲ ἐδόθη χάρις, δὲν
 φθάνει, ὅπῃ πιστεύεις τὸν ἐσαυρωμένον ὡσὰν Θεὸν, ὁμῶς μὲ τὸς ὁμόφρονάς σε, ἀμὴ ἐπλά-
 νεσες, ἢ ὄλην τὴν πόλιν, ἢ σὲ πιστεύειν ὡσὰν Θεὸν· ἢ ὁ ἅγιος ἔπιτε κακομήχανε, καὶ
 δολιμάτα ἀνθρώπε, ἐμὲ κανεὶς δὲν μὲ ἐπροσκύνησεν ὡσὰν Θεὸν, ἀλλὰ τιμῶσιν ὡς
 δῆλον Θεῷ, ἢ προσκυνᾶσι τὸν ἐσαυρωμένον Θεὸν, καθὼς ἔπιτες, τὸν ὁποῖον δὲν εἶσαι
 ἄξιος νὰ τὸν γνωρίσης ἢ ἐσὺ· ἢ ὁ βασιλεὺς ἔπιτε, καὶ ποῖος ἤξευρε τὸν ἐσαυρωμένον
 διὰ Θεὸν, πάρεξ ἐσὺ ἢ οἱ σύντροφοί σε οἱ μάγοι; ἢ εὐθὺς ἐπρόσαξε ἢ τὸν ἔδεσαν
 εἰς μελάρια θηλυκὰ, ἄγρια κατὰ πολλὰ, καὶ τὰ ἄφισαν νὰ τρέχεν διὰ νὰ ἀφαι-
 νῆ τὸ σῶμά τε συρόμενον ἐπάνω εἰς τὸν πετρώδη ἐκείνον ἢ σκληρὸν τόπον· ὁ δὲ ἅ-
 γιος εὐθὺς, ὅπῃ ἀπλωσε τὰ χεῖρά τε εἰς τὰ μελάρια, ἐκεῖνα μὲν ἔφυγον, αὐτὸς δὲ
 ἐφαί-
 νετο

ἐφαίνετο λευμένος, ἢ ἀβλαβῆς· ἀλλὰ ὁ ἀτύνητος βασιλεὺς, καὶ ταῦτα βλέπωντας
 δὲν ἐκαταλάμβανεν, ἀμὴ ἔλεγε πρὸς τὸν ἅγιον, ἢ μαγείαις σε μέλλων νὰ θανατώσων
 ἢ, τὰ μελάρια· ὅθῃ ἢ ἐκ δούτερος δῆσαντες αὐτῆ χεῖρας, ἢ πόδας, τὸν ἔδεσαν πάλ-
 λιν εἰς τὰ μελάρια; ἢ μὲ πολλὴν βίαν τὰ ἐδίωκαν ὁ δὲ τῆ Χριστοῦ μάρτυς συρόμενος
 ἔλεγον, ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν ἔδεις καθ' ἡμῶν· κάποιος δὲ βοσκὸς βλέπωντας τὸν ἅγιον, καὶ
 γνωρίσας ποῖος ἦτον, εἶπον, ἐλέησόν με πάτερ, καὶ δός μοι διὰ τῶν προσδύχων σε νὰ
 ἀποκτήσω μοσχάρι· ἐπιτιμήσας λοιπὸν ὁ ἅγιος ἐκεῖνα τὰ ἄγρια μελάρια τὰ ἐσαμά-
 τισεν εὐθὺς ἀπὸ τὸν δεόμενος, ἢ ἐπρόσαξε τὸν βοσκὸν ἢ ἦλθε σιμὰ ὁμῶς μὲ τὴν ἀ-
 γέλην τε, ἢ τὸν εὐχίθη ὁ ἅγιος λέγωντας· ὁ Θεὸς ὅπῃ ἐλόγησε τῆ Ἀβραάμ τὰ
 ποιμνία τῶν βῶων, ἢ προβάτων, αὐτὸς νὰ σὲ χαρίζῃ καθε χρόνον δύο μοσχάρια,
 ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν, ἢ ὁ μὲν βοσκὸς τυχὼν τῆς αἰτίσεως, ἀνεχώρησεν εὐφρανό-
 μως· ὁ δὲ μάρτυς ἐπετίμησε τὰ μελάρια, ἢ ἐγύρισεν εἰς τὸν ἴδιον τόπον, ὅπῃ ἐδέ-
 θη ὠρηθῆναι λοιπὸν ὁ ἀλογώτερος τῶν ζῶων, ἢ ἀγριώτερος βασιλεὺς, πῶς δὲν θανα-
 τώθη ὁ ἅγιος, ἀμὴ ἔμεινεν ἀβλαβῆς ἢ ἐπρόσαξε ἢ τῆ ἐκάρφωσαν εἰς τὸς μαρτυρικὰς
 ἐκείνης πόδας καρφία ζυμιτερά, καὶ κατόπιν τὸν ἐδίωκον στρατιῶται δέροντες, ἕως
 εἰς τρεῖς σάδια, ἀλλὰ ἢ ταύτην τὴν τιμωρίαν γοναίως ὑπέμεινεν ὁ Μακάριος· ὁ δὲ
 τυράννος νικηθεὶς, ἐπρόσαξε καὶ ἀπλωσαν ἀπάνω εἰς τὸ ἔδαφος τῆς γῆς τριβόλια
 σιδηρὰ, ἢ ἄξια, ἢ ἔπιτε νὰ τρέξῃ ἐπάνω τες ὁ μάρτυς ἕως ἕνα σάδιον ὁ δὲ Χριστὸς καὶ
 τότε ἐχάρισεν ὑπομονὴν εἰς τὸν δῆλόν τε, ἢ δὲν ἐβλάβη τίποτε· οἱ ἀνήμεροι λοιπὸν
 τῆ ἀνημέρου τυράννου ὑπηρεταί, ἔλεγον ἀνάμεισόν τες, βλέπετε πῶς δὲν ἠμπορέσωμεν
 νὰ τῆ κάμωμεν τίποτε κακόν, ἀμὴ ἐλάτε ἢ ἄς τὸν λιθοβολήσωμεν, ἕως ὅπῃ νὰ
 σκεπάσωμεν μὲ ταῖς πέτραις τὴν ἄγνωστον τε κεφαλὴν· ταῦτα εἶπον, ἢ παροῦθς
 τὸν ἐλίθαιζον· ὁ δὲ ἅγιος ἔσεκε πολλὴν ὥραν προσδύχόμενος· ὁ ἥλιος λοιπὸν μὴ ὑ-
 ποφέρωντας νὰ βλέπῃ τὴν τοιαύτην παρανομίαν ἐσκοτίθη· ὁ δὲ Θεὸς δοξάζωντας
 τὸν δῆλόν τε, ἐγύριζε τὸς λίθους, ὅπῃ τὸς ἐξέπιπταν οἱ Φονεῖς Ἰουδαῖοι, εἰς τὰ ὀπίσω,
 ἢ ὁ δίκαιος πάλιν μὲ τὴν θείαν δύναμιν ἐφαίνετο ἀπαθῆς· οἱ δὲ, θαυμάζοντες ἔλε-
 γον, χωρὶς ἄλλο μάγος εἶναι, διότι μήπως δὲν ἐλιθοβόλησαν ἢ τὸν Στέφανον ἐκεῖνον
 οἱ πρόγονοί μας; ἀμὴ εἰς ἐκεῖνον δὲν ἐσυνέβη τίποτε τοιούτων, διότι δὲν ἦτον μάγος
 ὡς ἔτος ὁ κακοθάνατος· ἢ πάλιν ἀπορέμενοι, ἐσυμβουλευθῆσαν μὲ τὸν βασιλεῖα ἢ
 τὸν ἔβαλαν εἰς ἕνα χάλκωμα γεμάτον ἀπὸ μολύβι, ἔπειτα ἀναφαν ἀπὸ κάτω με-
 γάλην πυρκαϊάν, ἢ τὸν ἄφισαν μέσα ἐξ ἡμέραις, ὕψερν δὲ νομίσαντες οἱ ἀνόητοι
 πῶς χωρὶς ἄλλο ἀπέθανον, ἔσειλαν μερικὰς ἀπὸ λόγυτων νὰ ἀφανίσεν ἢ τὰ κόκ-
 καλά τε

καλά τε διὰ τὰ μὴν τὰ εὖρον οἱ Χριστιανοὶ ἢ τὰ τιμήσαν· ἀλλ' ἐπλανήθησαν οἱ ἄφρονες, διότι τὴν νύκτα ἤρπασαν οἱ Χριστιανοὶ ζωντανὸν τὸν μάρτυρα, ἢ τὸν εἶχαν μαζὶ τῆς· οἱ σαλευθέντες λοιπὸν, ἰδόντες τὸν ζῶντα ἢ ἀβλαβῆ, ἐξέπλάγησαν, ἢ πέρνοντες τὸν, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν βασιλεῖα· τὸν ὁποῖον ἰδὼν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος, ἢ Θηριώδης, εὐθύς ἐπρόσβαζε ἢ ἐτρέψθησαν μίαν κολώναν, ἢ ἐκεῖ μέσα ἔδεσαν σφικτὰ τὰ χεῖρα τῆ ἀγίης· ἔπειτα τῆ ἔχουαν ἐπάνω εἰς τὸ γυμνὸν τὸ σῶμα μολύβι ἀναβρασθόν, ἢ ἀναψαν ἢ τριγύρω τε μεγάλην κάμινον· ὁ δὲ Μακάριος Μόδεσος ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἔμεινε ἀβλαβῆς, ἔχωντας τὸν ὕψιστον Θεὸν καταφυγὴν τε, διὰ τῆτο ἕδὲ κανόνα κακὸν, ἔτε μάστιξ δὲν ἔγγιζον εἰς τὸ κορμὶ τε· εὐθύς, διότι ἢ κάμινος ἐσβέθη, ἢ κολώνα ἐσυντρίφη· ὁ δὲ μάρτυς ἐθήκωνε τὰς χεῖρας εἰς τὸν ἔρανον, ἢ εὐχαρίσα τὸν Θεόν· οἱ δὲ ἀσεβεῖς πάλιν ἐλθόντες, ἢ τὸν μάρτυρα ζῶντα, ἢ προσβυχομένον ἰδόντες, τῆ ἔλεγον, θυσιάσον Μόδεσε τοῖς Θεοῖς διὰ τὰ ἐλυθερωθῆς ἀπὸ τὰ βάσανα· ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἔειπεν, ἐγὼ ἕνα Θεὸν προσκυνῶ, καὶ σέβομαι· τότε πάλιν ἔβαλαν τῆς πόδας τε εἰς τὸ ξύλον, ἢ τῆ ἔχουαν πάλιν μολύβι ἀναβρασθόν εἰς τὸ κορμὶ τε· ἀλλὰ ἢ τότε ἀβλαβῆς ἐφαίνετο ὁ ἅγιος· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐκεῖνοι, ἢ δαιμονιώδεις, φιλονεικῶντες νὰ νικήσεν τὴν ἀνδρείαν τῆ ἀγίης, (ὡ τῆς ὠμότητος, ἢ ἀπανθρωπίας!) ἀλείψαν τὴν κεφαλὴν τε με πίσταν, καὶ λάδι, ἔπειτα τὴν ἀναψαν με φωτίαν (οἱ ἄξιοι ὡς ἀληθῶς τῆ αἰωνίᾳ πυρὸς·) ἢ ἔτζι τὸν ἄφισαν νὰ περιπατῆ διὰ μέσον τῆς πόλεως· ἐθυμώθη δὲ ὅλη ἢ πόλις διὰ τῆτο, ἢ ὠναντίον τῆ βασιλείας ἐβόησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς μανθάνωντας, ὅτι ἔγινε σύγχυσις, ἐπρόσβαζε ἢ τῆ τὸν ἤφισαν πάλιν, ἢ ἠρώτησε τῆς ἀρχόντας τε, τί λέγετε ἐστῆς διὰ τὸν Μόδεσον; βλέπετε πῶς καμμία βάνσινος δὴν τὸν ἐβλαψε, ἢ τῶρα ἂν τὸν ἀφῆτω μὴν νὰ πλανέσῃ ὅλος νὰ πισεύσεν τὸν ἐσαυρωμένον· οἱ δὲ ἔειπον, βασιλεῦ μὴν πρὸς ἄξις πλέον ἄλλο τίποτες, πάρεξ νὰ τὸν ἀποκεφαλίσεν· ἢ φέρνοντες ἕνα σπαθὶ τῆ τὸ ἔδειξαν ὁ βασιλεὺς λέγωντας, Μόδεσε, ἢ ὁμολόγησον ταῖς μαγείαις σου, ἢ τῶρα προσάξω νὰ σὲ ἀποκεφαλίσεν· ὁ δὲ μάρτυς ἔειπε με πολλὴν εὐφροσύνην, ἀληθῶς σήμερον με προξενεῖς τὴν βασιλείαν τῶν ἔρανον, ἢ τὰ αἰώνια ἀγαθὰ, ὅπῃ ἀπὸ πολλῆς ἐπεθύμην· ὁ βασιλεὺς λοιπὸν, βλέπωντας τὸ σερεῖν, ἢ ἀμετάθετον τῆς γνώμης τε, ἀπεφάτισεν ἔτζι, ἐπειδὴ ἢ ὁ Μόδεσος δὴν πείθεται εἰς τὴν βασιλείαν μας, ἕδὲ θυσιάζει τοῖς ἀθανάτοις Θεοῖς, προσάξω νὰ τὸν ἀποκεφαλίσεν ἔξω τῆς πόλεως· φέρνοντες τὸν λοιπὸν οἱ ἐσρατιῶται εἰς τὸν διωρισμένον τόπον, ἢ ζητήτας ὀλίγον καιρὸν, προσευχήθη λέγωντας, ἔτζι· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ ἡμιουργὸς τῆ φωτὸς, καταξιώσον με τῆς σῆς βασιλείας, ὅτι σὲ Δέσποτα, ἢ μόνου ἐπεπό-

ἐπεπόθησον ἢ ψυχὴ μου ἢ διὰ τὸ θανάτου ἢ βασάνων κατεφρόνησα· μὴ ἔν ἀνάξιον κρίνης με φιλήνθρωπε τῶν σῶν ἀγαθῶν, ἢ δέομαί σε ὅτις με ἐπικαλεσθῆ ἢ με ἐσρατίζῃ, ἢ ὁποῖος ἀναγνώτῃ τὸ μαρτύριόν μου, βοήθησον αὐτῶ πάντοτε, καὶ χάρισαι τε πλείσια τὰ ἐλέησε, ἢ ἀποδιώξον ἀπὸ τὸν οἶκον αὐτῆ, ἢ ἀπὸ ὅλα τε τὰ ζῶα, πᾶσαν βλάβην, ἢ ἀθύναι, ἢ πλῆθονον τὰ ζῶά τε, ὡς εὐλόγησας, ἢ ἐπλήθυνας τὰ ποιμνια, Ἀβραάμ, ἢ Ἰσαάκ, ἢ Ἰακώβ, ἢ πάντων τῶν σῶν δούλων, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τῆς αἰῶνας, ἀμήν. Ταῦτα εἰπόν, ἢ εὐξάμενος, ἀπεκεφαλίσθη τῆ ἢ τῆ Δεκεμβρίου, ἢ ἡμέρα παρασκώη, διότι ἔτζι ἐπαρκαλέσεν· ἐπειδὴ ὄν τοιαύτη ἢ ἡμέρα ἔγινε ἢ ἢ κοσμοσωτήριος σαύρωσις· ὅσοι λοιπὸν ἐκ πίστεως, ἢ πόθεν ἐσρατίζεσι τὸν ἅγιον, τῆς βοηθεῖ, ἢ τὸν οἶκον, ἢ τὰ ζῶά των εὐλογεῖ, ἢ πληθύνει, ἢ τῆς ἐλυθερωῖαι ἀπὸ παντὸς κακῆ, ὡν Χριστῶ Ἰησοῦ τῶ Κυριῶ ἡμῶν, ὡ, ἢ δόξα, ἢ τὸ κρατος, νῦν ἢ αἰ, ἢ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῆ πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἢ σῶσον ἡμᾶς· Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἀφρασον θαῦμα.

Συχνάς νιφάσι, ἢ ἐπομβρίας τῶν λόγων σου, ἀροδομῶν οἶα λιπαρὰ, ἢ εὐγεως γῆ δέδακτομ πολυφόρος, ἢ ἐκκλησία Χριστῶ καρποφόρα, ἀρετῶν καρποφόρων παγκαρπίαν.

Οὐκέτι ἐργων, τὴν ἄμετρον παρῆρησιαν σου, ἢ τὸν ζῆλον ὄν ἔχεις σοφῆ, οἶα μιμητῆς τῆ Φιλανθρώπου Θεῶ, τῶν δαιμόνων θήραμα ὁ κακεργάτης, καταγράφει τῆ, ψῆφον σῆ θανάτου.

Ἀρπαγες λύκοι, καθάπερ μάρτυς οἱ δῆμιοι, ὡς ἀρνίον ἀρπάσαντες, σπεδῆ εἰς τὸν τῆς καταδίκης τόπον ἔσυρον, ἢ τοῖς λίθοις λιθάζοντες ἀσπλάγχχνως, τὸν καλὸν σε κατέφαζαν ποιμῆνα. Θεοτοχίον.

Τὸ ξενὸν θαῦμα, τὸ ὄν Προφῆταις θευλόμενον, ἢ δικαίοις πάλας ἐμφανῶς, Παρθένος ἀγνῆ τεζομένη πάρεσιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελωδέντων, λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. ᾠδὴ ἢ. ἐκ Φλογὸς τοῖς Ὅσιος.

Ἀδιάσειος πύργος, εὐλὸς ἀκλόνητος, ἀπεριτρεπτον τείχος, βάσις τῆς πίστεως, λῦρα μελεργὸς, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καθαιρέτης, Μόδεσε ἀνεδείχθης.

ᾠδὴ ὡς ἡλιος πάτερ σαφῶς ἀνέτειλας, τὴν Σιών καταυγάζων φωτὶ τῶν ἔργων σου,

ἴδου σε υἷον τῆς ἡμέρας ἐπέγνωμον, ἢ Σιών τῆς ἄνω Μόδεσε κληρονόμον.
Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος πάνσοφε, τῶν βασιάνων παρήλθεις τὸ μέγα πέλα-
γος, ἢ τὸς γαλιηναίους ἔφθασας ἀγαλλόμενος ἔνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.
Θεοτοκ.

Προφητῶν Θεηγόρων ῥήσεις πεπλήρωται, ἢ Παρθένος ἐγγίξει τεκεῖν τὸν Κύριον,
ἅπανα ἢ γῆ διφραίνεσθω χορδαῖσα, ἢ ἀγαλλιάσθω εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.
Ὡδὴ θ'. Μὴ ἐποδύει με μήτερ.

Πατριαρχῶν ὁμήγουρις, Προφητῶν ἢ πανήγουρις, Ἱεραρχῶν ἢ Ἀποστόλων δῆμοι καὶ
χοροὶ, Ἀθλητῶν ἀγέλαι, Μαρτύρων Φαλαγγες, Ἀσκητῶν ἢ Ὁσίων συστήματα, τὴν
σὴν ἀνίσταν προέπεμπον Ἱερομάρτυς ψυχῆν.

Ὡρεχίσμηνι ὡς νυμφῆ, ἢ περιβεβλημένῃ, πεποικιλμένῃ ἀρετῶν χρυσοῖς ἐν χρυσ-
σωτοῖς, ὡς Φαιδρὰν πασάδα τὸ θεῖον σκῆνός σε ἢ ψυχὴ σε λιπέσα πρὸς τὰς Φω-
τοειδῆς ἑρανίης πασάδας ἀνῆλθε Μόδεσε.

Ἡ τυρανίς τῆ θανάτε, ἐξηθένησον ὄντως· ζῶσι καὶ γὰρ ἐν τῷ Θεῷ δικαίων αἱ
ψυχαί, τῆ δὲ λόγος πίσις σὺ εἶ Μόδεσε, ἢ νεκρὸς γὰρ θαυμάτων προχέεις ποτα-
μὸς τοῖς ἐν πίσει, τῷ θεῷ Φοιτῶσιν οἴκω σε. Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πάσα ἢ κτίσις, τῷ σῶ τόκῳ Παρθένε, τὴν γὰρ Ἐδέμ ἢ Βηθλέεμ ἠνεώ-
ξον ἡμῖν, ἢ ἰδὲ τῆς ζωῆς τῆ ζύλης ἅπαντες, ἀπολαύοντες, βοῶμεν ἐκτενῶς, τὰς ἡ-
μῶν ἰκεσίας δέσποινα πλήρωσον.

Ἐξαποσελάριον, Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἐν Ἱεράρχαις αὐγάσεις, ὡς ἥλιος ἐν ἡμέρᾳ, ἢ ἐν τοῖς Μάρτυσι λάμπεις, ὡσπερ
ἐν ἄστροις σελήνῃ, διὸ τὴν σὴν διφραίνεμεν, κοίμῃσιν Μόδεσε πάτερ, Σιών ἀγίας τὸ
κλέις. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χρυσοπλοκάτατε πύργε, ἢ δωδεκάτεχε πόλις, ἡλιοςάλακτε θρόνε, καθέδρα τῆ
βασιλείας ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς ναλεχεῖς τὸν Δεσπότην.

Εἰς τὸς Αἰῶνας ἰσῶμεν εἰχ. δ'. ἢ χ. α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς

Γάσεων νάματα ὁ σὸς, ναὸς τοῖς προσερχοσιν, ἀναπηγάξει ἐκάστοτε Μόδεσε ἔνδοξε,
ἢ ἐκ πλάνης πάθη, καὶ βυθίζει Φάλαγγας, δαιμόνων συνεργεῖα τῆ Πνοῦματος,
Χριστὸν ἰκέτοσε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Μόδεσε πανόφῃμε πίσις, ἢ σὴ μνήμη σήμερον, προσεκαλέσατο ἅπαντας, πανηγυ-
ρίσαι σε, ἀρετὰς τὰς θείας, μαρτυρεῖς σκάματα, θαυμάτων τὴν πληθύν, ἢν ἀ-
πέργασας Θεὸς τῆ χάριτι, ἱερόαθλε τρεσόλβιε, ὃν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπαύ-

Ἀπαύγασμα ὠφθῆς ἀληθῆς, Ἱεράρχα Μόδεσε τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι, ἢ
γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὠφθῆς, ἀρέαγῆς ἀκλόνητος, ὑπέρημαχος θεόφρων ἢ πρέ-
βολος πάντων ἰνώπιον, δογματίζων ἀκριβέστατα, τῆς Τριάδος τόμεγα μυστήριον.
Ἐβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Ἱερομάρτυς πολυάθλε, καὶ θεία
χάριτι, τέτες ἐνικήσας, πρὸς Χριστὸν ἀνέδραμες, ἀθλήσας δι' αὐτὸν καρτερώτα-
τα, ὃν ἰὼν ἰκέτοσε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην ἢ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξ. ἢ χ. πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριθείας σε σοφέ, ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγῶνων σε τὰ πλή-
θη; πολλὰ γὰρ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὡσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα δὲ τὰ βρα-
βεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς παντοκρατορικῆς τῆ σωτήρος Χριστὸς δεξιάς, Ἱε-
ρομάρτυς πανσεβάσμιε Μόδεσε, ἢ μόνον γὰρ τῶν ζωηρέυτων παθιμάτων αὐτῆ κοι-
νωνὸς ἠξιώθης γυνέδαι, ἀλλὰ ἢ τῆς ἀφθάρτε δόξης, ὡς Ἱερῶς ἢ Μάρτυς ἀ-
ξιοθαύματος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σε, ἢ τῆς εορτῆς, οἷον βέλει.

Δοξολογία μεγάλη, ἢ ἀπόλυσις. Δίδεται ἢ ἅγιον ἔλαμον ἐκ τῆς
κανδύλας τῆ αὐτῆ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ὡδ. γ'. ἢ ε'.
Ἀπόστολον τῆ Ἁγίᾳ Χαραλάμπης, ὁμοίως ἢ Εὐαγγέ-
λιον εἰς Ἱερομάρτυρα.

Εὐχὴ τῆ Ἁγίᾳ Μόδεσε λεγομένη εἰς κτήνη.

Ὁ τῆ Φωτὸς διμυργὸς Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, καταξίωσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σε ὅτι
σὲ Δέσποτα καὶ μόνον ἐπετόθησον ἢ ψυχὴ με, ἢ διὰ τὸ βνομά σε θανάτε ἢ βασι-
άνων ἠλόγησα· μὴ ἐν ἀνάξιον κρίνης με φιλόανθρωπε τῶν σῶν αγαθῶν, ἀλλ' ἐπά-
κυσόν με τῆ δόλῃ σε, ἢ πρόσδεξάι με ταύτην τὴν προσβολήν, καὶ ὅς τις τὸ ἐμὸν
ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα, ἢ τὴν μνήμην ἐμὴ τῆ ταπεινῆ ἐκτελέσῃ, βοήθῃς αὐτῷ γε-
νῆ Κύριε, ἢ μὴ ἐγκαταλίπῃς αὐτὸν, ἀλλ' ἐπλήσῃ αὐτὸν παντὸς αγαθῆ, ἢ δώ-
ρησαι αὐτῷ πλῆσια τὰ ἐλέη σε. ἢ ὅς τις ἀναγινώσκῃ τὸ τῆς ἀθλήσεως με Μαρ-
τύριον, διλόγησον αὐτὸν Κύριε, ἢ πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆ. Ἀπέλασον δὲ καὶ
ἀποδιώξον διὰ τῆ ὀνόματος τῆ δόλῃ σε Μόδεσε ἀπὸ πάντων αὐτοῦ τῶν κτηνῶν
παντοῖαν βλάβην καὶ νόσον. Ναὶ Δέσποτα ἐπίδε ἐξ ἁγίᾳ κατοικητήρις σε ἐπὶ
τῆν

τὴν ἐμὴν προσευχὴν, ἢ δολόγησον ἢ πλήθυνον τὰ κτήνη αὐτῆ, ὡς δολόγησας ἢ ἐπλήθυνσας τὰ ποίμνια Ἰσραὴλ ἢ Ἰσαὰκ ἢ Ἰακώβ, καὶ πάντων τῶν σῶν θεραπόντων, ὅτι δολογητὸς εἶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ τῆ Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μάρμαντος,
λεγομένη εἰς κτήνη.

Γὰρ ἐγὼ ὁ ἀμαρτωλὸς ἢ ἐλάχιος Μάρμας ὑπάρχων ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμελγον τὰς ἐλάφους, ἢ τυρὸς ποιῶν διένημον τοῖς πύργοι, ἢ διέτριβον ἐν τοῖς ὄρεσι ἢ σπηλαίοις μέχρι τῆς Μαρτυρίας μου. ἐκεῖ ἔν μοι διατρέβοντος προσήλθον Ἰωάννης ἢ Φιλόθεος παρακαλῶντες ἢ λέγοντες, Φθόνος τῆ διαβόλου ἐπέπεσον εἰς τὰ ποίμνια ἢ βεκόλια, ἢ τελουτῶσι χακῶς, ἢ δέομεθά σε ἅγιε τῆ Θεῶ πρόσοῦξαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα λαθῶσιν ἀπὸ παντὸς κακῆ εἰς μνημότυνον τῆ μετὰ ταῦτα χρόνου εἰς δόξαν Θεοῦ. ἐγὼ δὲ εἶπον αὐτοῖς, ἀδελφοί μου πνευματικοί, ἐγὼ ἀμαρτωλὸς εἰμι, καὶ ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς ἐκ ἀνάγκης, αὐτοὶ δὲ ἐπέμωρον παρακαλῶντές με· καμψθεὶς πρὸς τὰς δεήσεις αὐτῶν προσεβόημισ τῷ Κυρίῳ εἶπον·

Ἐπικαλέμεθά σε τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν κατελήθοντα ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων, καὶ σαρκωθῆντα ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου, ἢ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆ θελήσει δὲ Σταυρῶν ἢ θάνατον ὑπομέναντα, καὶ τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐξαναστάντα, ἢ ζῶν τῷ γένει τῶν βροτῶν χαρισάμενον, ἐπάχεσόν μου τῆ ἀμαρτωλῆ, ἢ ἀναξίε δέξαι σε Μάρμαντος, καὶ ὅς τις ἐστὶν ἐν ἀθυμίᾳ καὶ θλίψει πολλῇ, ἢ ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά σε Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἢ μνησθεῖν τῆ ὀνόματος τῆ δέξαι σε Μάρμαντος μὴ ἐπέλθοι ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῆ, ἢ τὴν ἀγέλην τῶν βοῶν αὐτῆ διαβολικὴ συμφορὰ, ἢ ἄλλη τις νόσος.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε ὁ ποιήσας τὸν ἔρανον ἢ τὴν γῆν, ἢ τῷ λόγῳ σε συνησάμενος πάντα πρὸς σωτηρίαν τῆ γένου ἡμῶν, μὴ παρίδῃς τὴν δέησιν ἐμοῦ τῆ ταπεινῆ ἢ δυτελῆς δέξαι

σε, ἀλλ' ἐπάχεσόν μου Φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ ἔπε ἀναγνωθῆ αὐτὴ με ἢ προσεύχῃ εἴτε εἰς ποίμνην, εἴτε εἰς βόας, καὶ ὅς τις ἐπικαλέσεται σε καὶ μνησθῆ τοῦ ὀνόματος τοῦ δούλου σου Μάρμαντος, μὴ ἐπέλθοι ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτοῦ νόσος, ἢ ἕτερος περασμός.

Εὐχὴ ἑτέρα.

Κύριε καὶ Δέσποτα ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ πάσης κτίσεως, καὶ πάσης πνοῆς ἔχων τὴν ἐξουσίαν ἐπικαλέμεθά σε ἵνα διὰ τὰ ἄπειρά σου ἐλέη παρίδῃς τὰ πλήθη τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, καὶ μὴ ἐπέλθοι τις νόσος ἐπὶ τὰ ποίμνια ἡμῶν, ὅτι διὰ τὴν ἀφάτον σε Φιλάνθρωπιαν ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς, καὶ ἐξέσωσες ἐκ τῆς πλάνης τῆ διαβόλου, καὶ ἐκ τῶν ἐπιτηδουμάτων αὐτοῦ· σὲ γὰρ Φρίττουσι καὶ τρέμουσι πάσαι αἰ ἐναντίῳ δυνάμει· σὲ ὑμνεῖ καὶ δόλοει πάντα τὰ ἐπεράνια τάγματα· σὲ καὶ ἡμεῖς ἐπικαλέμεθα τὸν μόνον ἄσπλαγγχον καὶ ἐλεήμονα Θεόν, κλίνον τὸ ἔσ σε, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ πρόσδεξαι τὴν ἀναξίαν ταύτην ἡμῶν δέησιν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα καὶ ἀποδώξον ἀπὸ τῆς ποίμνης ταύτης πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν, καὶ δολόγησον αὐτὴν, ὡς δολόγησας Ἄβραάμ, Ἰσαὰκ, Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν, καὶ Δαβὶδ, τῶν ἀγίων ποιμένων τὰ ποίμνια· εὐδόκησον δὲ Κύριε εὐθῆναι τὴν ποίμνην ταύτην ἀπὸ παντὸς νοσήματος ὁ κλίνας ἕρανος, καὶ καταβάς ἐπὶ τῆς γῆς Χριστῆ ὁ Θεὸς ἡμῶν· δολόγησον τὴν ποίμνην τοῦ δούλου σου (. . .), καὶ ἀποδώξον ἀπ' αὐτῆς πάντα τὰ ἐνεργήματα τῆ διαβόλου, ὅτι δολογητὸς εἶ εἰς τὲς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ Παντοκράτωρ , ὁ ἀληθινὸς καὶ παντοδύναμος
 κτίστης καὶ Θεὸς παντὸς τοῦ κόσμου , ὁ μὴ παραβλέπων ψυχὰς δεομένας , σοὶ
 προσπίπτομεν , ἢ σοῦ δέομεθα , καὶ παρακαλοῦμεν Φιλάνθρωπε Κύριε , δὴλόγησον
 τὴν ποίμνην ταύτην ὡς δὴλόγησας τοῦ δούλου σου Ἰακώβ , καὶ ἐπλήθυνας αὐ-
 τοῦ τὰ ποίμνια , αὐτὸς πλήθυνον καὶ τὴν ποίμνην ταύτην ἐν χιλιάσι καὶ μυ-
 ριάσι , καὶ ῥῦσαι αὐτὴν ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ διαβόλου
 καὶ αὔρας θανατηφόρου· Φρουρήσον αὐτὴν δι' Ἀγγέλων ἁγίων σου , συντηρῶν ἢ
 Φρουρῶν καὶ τὸν κεκτημένον δούλον σου ἀσκανδαλίζον καὶ ἀνεπιθρέασον , ἀπολαμ-
 βάνων τὴν ὀφειλομένην εὐχαριστίαν ἐξ αὐτοῦ, χάριτι καὶ οἰκτιρισμοῖς καὶ Φιλα-
 θρωπία τοῦ μονογενοῦς σε Υἱοῦ, μεθ' ἧ δὴλογητὸς εἶ σὺν τῷ Παναγίῳ ἢ ἁ-
 γαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
 Ἀμήν.

